

Sygn. akt I C 2520/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Protokolant: stażystka Aleksandra Skorynko

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kwotę 63.142,78 (sześćdziesiąt trzy tysiące sto czterdzieści dwa złote 78/100 groszy) zł;

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.179,92 (trzy tysiące sto siedemdziesiąt dziewięć i 92/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Sygn. akt I C 2520/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 63.142,78 zł bez odsetek i kosztami procesu.

Powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika ze zobowiązania pozwanej w związku z zawartą między stronami umową kredytu nr (...) z dnia 12 lutego 2015r.

Pozwana J. B. w sprzeciwie od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa. Nie odnosząc się do roszczenia powoda szczegółowo wskazała jedynie, że w jej ocenie zasądzone kwoty są zbyt wysokie.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony zawarły w dniu 12 lutego 2015r. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Zgodnie z § 6 umowy, w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, bank miał pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 66.096,78 zł na okres 60 miesięcy. W związku z niewywiązywaniem się pozwanej z postanowień umowy powód wypowiedział pozwanej umowę kredytową w piśmie z dnia 4 lutego 2016r. na adres wskazany w umowie kredytowej. W dniu 12 stycznia 2017r. bank wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) ustalając wysokość zadłużenia na dzień 12 stycznia 2017r. na kwotę 63.142,78 zł, przy czym kwota 57.280,43 zł stanowiła niespłacony kapitał, kwota 1.111,92 zł stanowiła odsetki umowne w wysokości 10 % od dnia 25 stycznia

2016r. do dnia 17 czerwca 2016r., kwota 4.490,20 zł stanowiła odsetki za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 25 stycznia 2016r. do dnia 12 stycznia 2017r., natomiast kwota 260,23 zł stanowiła opłaty i prowizje.

(dowód: kserokopia umowy nr (...) z dn. 12.02.2015r. – k. 17-19, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...) – k. 16, kserokopia oświadczenia o odstąpieniu od umowy z dn. 8.09.2015r. – k. 20, 24, 25, 26)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach prywatnych przedłożonych przez powoda oraz na kserokopiach stanowiących uprawdopodobnienie okoliczności przedmiotowo istotnych w sprawie, które ostatecznie znalazły potwierdzenie w innych dowodach.

Istnienie wierzytelności względem pozwanej oraz jej wysokość wynikała m.in. z wyciągu z ksiąg rachunkowych banku oraz z kserokopii umowy kredytowej, zaś w zakresie faktu wypowiedzenia umowy, z kserokopii oświadczenia o wypowiedzeniu. Wynikające z powyższych środków dowodowych okoliczności potwierdzały się wzajemnie, wobec czego Sąd uznał je za udowodnione.

Odpowiedzialność pozwanej względem powoda wynika z art. 3 ust. 1. ustawy o kredycie konsumenckim, z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U.2011.126.715), w której przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, w zw. z art. 720 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwana nie zwróciła całej kwoty wynikającej z umowy pożyczki pieniężnej, obowiązek zwrotu zadłużenia nie budzi wątpliwości co do zasady.

Z tych przyczyn, mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 3 ust. 1. ustawy o kredycie konsumenckim, art. 720 k.c., oraz art. 481 § 2¹ k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda poniesione przez niego koszty procesu w pełnej wysokości, o czym orzeczono jak w pkt. II wyroku. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (3.158 zł), opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty uwierzytelnienia notarialnego pełnomocnictwa (4,92 zł), co daje w sumie kwotę 3.179,92 zł.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska